

РЕШЕНИЕ

№ 9030

София, 22.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на първи април две хиляди двадесет и четвърта година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: НИКОЛАЙ ГУНЧЕВ

**ЧЛЕНОВЕ: ХАЙГУХИ БОДИКЯН
СТЕФАН СТАНЧЕВ**

при секретар	Мирела Добриянова	и с участието
на прокурора	Камелия Николова	изслуша докладваното
от съдията	Хайгухи Бодикян	
по административно дело № 6630/2023 г.		

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 76, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ, отм.).

Образувано е по две касационни жалби против Решение № 164/19.05.2023 г., постановено по адм. д. № 752/2022 г. на Административен съд - Стара Загора.

Първата касационна жалба е подадена от Г. Я. Н. [населено място], община Стара Загора, област Стара Загора, чрез процесуален представител адв. С. Димитров, срещу решението на Административен съд - Стара Загора, в частта, с която е отхвърлена жалбата на Г. Я. Н. срещу Решение № РС-34-22-097/06.10.2022г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество. Първоинстанционният съд е отхвърлил жалбата на Г. Н. срещу Решение № РС-34-22-097/06.10.2022г. на КПКОНПИ в частта, с която:

1. е установен конфликт на интереси по отношение на Г. Я. Н. с [ЕГН], изпълнителен директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА) за периода от 09.03.2017 г. до 24.01.2022 г., и в това му качество лице, заемащо висша публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 18 от ЗПКОНПИ, за това, че е поставил резолюция „за изпълнение“ на 10.01.2020 г. на Доклад с вх. № Z-351/10.01.2020 г. на ИАРА, в свой частен интерес, в нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. първо, предл. трето от ЗПКОНПИ; на основание чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ на Г. Н. е наложена глоба в размер на 5000 (пет хиляди) лв. и на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ е отнета от него в полза на държавата сума в размер на 136 лв. (сто тридесет и шест лева), представляваща получено нетно дневно възнаграждение за 10.01.2020 г., получено от деянието, породило конфликт на интереси;

2. е установен конфликт на интереси по отношение на Г. Я. Н. с [ЕГН], изпълнителен директор на ИАРА за периода от 09.03.2017 г. до 24.01.2022 г., и в това му качество лице, заемащо висша публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 18 от ЗПКОНПИ, във връзка с това, че е подписал Заповед № РД-444/11.11.2020 г. на ИАРА, в свой частен интерес, в нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. първо, предл. четвърто от ЗПКОНПИ; на основание чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ на Г. Н. е наложена глоба в размер на 5000 (пет хиляди) лв. и на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ е отнета от него в полза на държавата сума в размер на 133,14 лв. (сто тридесет и три лева и четиринадесет стотинки), представляваща получено нетно дневно възнаграждение за 11.11.2020 г.

Поддържат се оплаквания за неправилност на съдебното решение в обжалваните части поради нарушение на материалния закон и необоснованост - касационни основания за отмяна по чл. 209, т. 3, предл. първо и трето от АПК. Навеждат се доводи за неправилност на изводите на съда, че при поставяне на резолюция „за изпълнение“ върху Доклад с вх. № Z-351/10.01.2020 г. е действал като изпълнителен директор на ИАРА. Сочи, че искането не е направено по инициатива на изпълнителния директор на ИАРА, а освен това същият действа при обвързана компетентност и не може да бъде заместен при самоотвод от висшестоящия му орган. В доклада се отчита извършена дейност по проекта, а за участниците в екипа по управление на проекта е възникнало право на възнаграждение. Участието на Н. като ръководител на екипа по проекта не е с цел придобиване на облага и допълнителен доход, а е част от задълженията му като изпълнителен директор на ИАРА. По изложените оплаквания се иска отмяна на съдебното решение в оспорената му част и постановяване на друго по същество, с което да бъде отменено Решение № РС-34-22-097/06.10.2022г. на КПКОНПИ в тези му части. Претендира

присъждане на направените съдебни разноски за двете съдебни инстанции, съгласно приложен списък по чл. 80 от ГПК.

Втората касационна жалба е подадена от Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ, Комисията/, представлявана от председателя, чрез пълномощника Ц. Трифонов(служител с юридическо образование).

Касаторът обжалва решението на Административен съд - Стара Загора, в частта, с която по жалба на Г. Я. Н. е отменено Решение № РС-34-22-097/06.10.2022г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, в частта, в която:

1. По отношение на Г. Я. Н. с [ЕГН], изпълнителен директор на ИАРА за периода от 09.03.2017 г. до 24.01.2022 г., и в това му качество лице, заемащо висша публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 18 от ЗПКОНПИ, е установен конфликт на интереси, за това, че се е подписал като „приел“ на констативни протоколи, с които приема без възражения извършената от самия себе си работа по Проект № BG14MFOR001-3.001-0003 за всеки един от месеците от януари до декември 2019 г. вкл., в свой частен интерес, в нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. първо, предл. трето от ЗПКОНПИ;

2. Наложена е глоба в размер на 5000 (пет хиляди) лв. на Г. Я. Н., на основание чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ, за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. първо, предл. трето от ЗПКОНПИ;

3. Отнета е в полза на държавата от Г. Я. Н. сума в размер на 1466,36 лв. (хиляда четиристотин шестдесет и шест лева и тридесет и шест стотинки), представляваща получено нетно дневно възнаграждение за месеците от януари до декември 2019 г. вкл., получено от деянието, породило конфликт на интереси, на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ;

4. Отнета е в полза на държавата от Г. Я. Н. сума в размер на 7497,00 лв. (седем хиляди четиристотин деветдесет и седем лева) без ДДС, представляваща материална облага, реализирана от деянието, породило конфликт на интереси;

5. Отнета е в полза на държавата от Г. Я. Н. сума в размер на 8467,20 лв. (осем хиляди четиристотин шестдесет и седем лева и двадесет стотинки) без ДДС, представляваща материална облага, реализирана от деяние, породило конфликт на интереси.

В подадената касационна жалба се излагат съображения за неправилност на решението в обжалваните части, поради нарушение на материалния закон – касационно основание по чл. 209, т. 3, предл. първо от АПК. Касаторът счита, че при подписването като „приел“ на 12 бр. констативни протоколи Г. Н. несъмнено е упражнил властнически правомощия като изпълнителен директор на ИАРА, като според касатора двете качества, в които действа Н., не следва да бъдат разграничавани. Комисията моли за отмяна на решението на административния съд в обжалваната част. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационна жалба на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество - Г. Я. Н. от [населено място], община Стара Загора, област Стара Загора, чрез процесуален представител адв. С. Димитров, в подаден писмен отговор изразява становище за неоснователност на касационната жалба на Комисията, и за правилност на обжалваното от нея първоинстанционно решение в оспорената от КПКОНПИ част, поради което иска то да бъде оставено в сила в тази част.

Прокурорът от Върховната прокуратура дава заключение за допустимост, но неоснователност на касационното оспорване и по двете подадени касационни жалби.

Върховният административен съд, състав на шесто отделение, намира касационните жалби за подадени от надлежни страни по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, при отсъствие на процесуални пречки за тяхното разглеждане и наличие на всички положителни процесуални предпоставки по възникване и упражняване правото на касационно оспорване, поради което са процесуално допустими. Разгледани по същество на основанията посочени в тях и след проверка на решението за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, съгласно чл. 218, ал. 2 АПК, касационните жалби са неоснователни.

С Решение № 164/19.05.2023 г., постановено по адм. д. № 752/2022 г. Административен съд - Стара Загора е:

1. отменено по жалба на Г. Я. Н. с постоянен адрес: [населено място], общ. Стара Загора, Решение № РС-34-22-097/ 06.10.2022г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, в частта, в която: по отношение на Г. Я. Н. с [ЕГН], изпълнителен директор на ИАРА за периода от 09.03.2017 г. до 24.01.2022 г., и в това му качество лице, заемащо висша публична длъжност, по чл. 6, ал. 1, т. 18 от ЗПКОНПИ, е установен конфликт на интереси, за това, че се е подписал като „приел“ на констативни протоколи, с които приема без възражения извършената от самия себе си работа по Проект № BG14MFOR001-3.001-0003 за всеки един от месеците от януари до декември 2019 г. вкл., в свой частен интерес, в нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. първо, предл. трето от ЗПКОНПИ; наложена е глоба в размер на 5000 (пет хиляди) лв. на Г. Я. Н. с [ЕГН], на основание чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ, за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. първо, предл. трето от ЗПКОНПИ; отнета е в полза на държавата от Г. Я. Н. сума в размер на 1466,36 лв. (хиляда четиристотин шестдесет и шест лева и тридесет и шест стотинки), представляваща получено нетно дневно възнаграждение за месеците от януари до декември 2019 г. вкл., получено от деянието, породило конфликт на интереси, на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ; отнета е в полза на държавата от Г. Я. Н. сума в размер на 7497,00 лв. (седем хиляди четиристотин деветдесет и седем лева) без ДДС, представляваща материална облага, реализирана

от деянието, породило конфликт на интереси; отнета е в полза на държавата от Г. Я. Н. сума в размер на 8467,20 лв. (осем хиляди четиристотин шестдесет и седем лева и двадесет стотинки) без ДДС, представляваща материална облага, реализирана от деяние, породило конфликт на интереси.

2. отхвърлена жалбата на Г. Я. Н. срещу Решение № РС-3^~22- 097/ 06.10.2022г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество в останалата ѝ част, като неоснователна.

3. осъдена Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество да заплати на Г. Я. Н., [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], общ.Стара Загора, сумата от 1045.00лв /хиляда и четиридесет и пет лева/, представляваща направени разнизки по делото.

От фактическа страна по делото е установено, че административното производство пред КПКОНПИ е образувано въз основа на Решение за образуване на производство за конфликт на интереси № КИ-021 от 26.01.2022г. по сигнал с рег. № ЦУ01/С-34/11.01.2022 г., обединен със сигнал с рег. № ЦУ01/С-48/14.01.2022 г. на КПКОНПИ. Установено е, че Г. Н. е заемал длъжността изпълнителен директор на ИАРА от 10.03.2017 г. до 24.01.2022г. В хода на административното производство е изисквана информация от министъра на земеделието и от ръководителя на Инспектората към Министерство на земеделието, въз основа на която е установено, че от м. януари 2019 г. до 24.01.2022г. Г. Н., в качеството си на изпълнителен директор на ИАРА, е бил ръководител на два проекта, финансирани със средства от Европейския съюз - Проект № BG14MFOR001-3.001-0003 „Модернизация на патрулни плавателни средства за контрол в рибарството, собственост на ИАРА“ и Проект № BG14MFOR001-3.001-0035 „Доставка на персонални 60 преносими компютъра, 120 мобилни устройства - планшети - за служители на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури, изпълняващи контролни дейности“. С писмо изх. № 04-20-145-1/17.02.2022 г. от изпълнителния директор на ИАРА е била представена на КПКОНПИ цялата документация по тези проекти. Установено е, че проектните предложения са финансирани от Програмата за морско дело и рибарство за периода 2014-2020 г. /ПМДР/, мярка 3.1, съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейския фонд за морско дело и рибарство. Между ръководителя на Управляващия орган на Програмата за морско дело и рибарство - заместник-министъра на земеделието, храните и горите, и ИАРА като бенефициент, представлявана от изпълнителния директор Г. Н., е бил сключен Административен договор № МДР-ИП-01-81/16.07.2018 г. за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ПМДР 2014-2020 г. по процедура чрез директно предоставяне BG14MFOR001-3.001 за Проект № BG14MFOR001-3.001-0003 „Модернизация на патрулни плавателни средства за контрол в рибарството, собственост на ИАРА“, на стойност 999 900,00 лева. Първоначалният срок за изпълнение на договора е от 16.07.2018 г. до 16.07.2019 г., като договърът е бил изменен с няколко допълнителни споразумения, последното от които е с № МДР-ИП-01-81/27.05.2020 г. Видно от съдържанието на сключения административен договор /т.5.5/, са предвидени разходи за екип за организация, управление и изпълнение на проектно предложение, като според т. 8.1. от договора плащането по заложените в проекта активи и дейности се извършва на база на реално извършените от бенефициента разходи, съгласно одобрените от ФК разходи, след представяне от бенефициента на искане за междинно и окончателно плащане и съпътстващите го документи и след направени административни проверки и проверка на място (в случаите, когато е приложимо). По Проект № BG14MFOR001-3.001-0003 Н. е издал три заповеди - № РД- 589/10.11.2017 г., № РД-804/28.11.2017 г. (с която се изменя Заповед № РД- 589/10.11.2017 г.) и № РД-3/08.01.2018 г., с които се сформира екип за организация, управление и изпълнение на проектното предложение за модернизация на патрулни плавателни средства за контрол в рибарството, собственост на ИАРА. Със Заповеди № РД-589/10.11.2017 г. и № РД- 3/08.01.2018 г. Н. се определя за ръководител на проекта, в качеството си на изпълнителен директор. При извършената от КПКОНПИ справка за родство и семейно положение на Г. Н. не е било установено същият да се намира в роднински връзки с членовете на сформирания екип за организация и управление на проект № BG14MFOR001-3.001-0003. определения екип по проекта.

В документацията по проект № BG14MFOR001-3.001-0003 се съдържат Констативни протоколи за приемане на работата на членове на екипа за организация, управление и изпълнение по проекта, подписани от Г. Н., като към всеки от констативните протоколи е представен и отчет за извършената по проекта работа за съответния период. Г. Н. се е подписал като „приел“ на констативни протоколи за извършената от него работа по Проект № BG14MFOR001-3.001-0003, като в същите се урежда и изплащане на съответното възнаграждение, на основание Заповед № РД-3/08.01.2018г. Видно от протоколите, часовата ставка на Н. се формира на база работната му заплата като изпълнителен директор на ИАРА за съответния месец. За периода от м. януари до м. декември 2018 г. вкл., общата сума, която Г. Н. следва да получи, съгласно констативните протоколи е в размер на 8467,20 лв., а за периода от м. януари до м. декември 2019 г. вкл., сумата е в размер на 7497,00 лева. Установява се от проектната документация, че на Г. Н. е бил представен Доклад с вх. № Z-351/10.01.2020 г., изготвен от експерт, отговорен за финансовото и счетоводно отчитане и обслужване на Проект № BG14MFOR001-3.1-0003, с който са предоставени отчетите за извършената работа, констативните протоколи и декларации за всеки от членовете на екипа за периода от 08.01.2018г. до 31.12.2018г. вкл. Според същия, на основание Заповед № РД-3/08.01.2018 г. и Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014- 2020 г. и с цел отчитане период по проекта, на членовете на екипа следва да бъдат изплатени средства, посочени в приложените към доклада документи. Искане се да бъде одобрена осъществяваната дейност и разпоредено изплащането на средствата на членовете на екипа за управление и отчитане на проекта, като изплащането да бъде осъществено авансово по проекта или с трудовите възнаграждения на служителите на ИАРА. Върху доклада е поставена резолюция „за изпълнение“, с посочена дата - 10.01.2020г. и положен подпис на Н..

Между ръководителя на Управляващия орган на ПМДР и ИАРА като бенефициент, представлявана от изпълнителния директор Г. Н., е бил сключен още един Административен договор № МДР-ИП-01-145/29.10.2021 г. за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ПМДР 2014-2020 г. по процедура чрез директно предоставяне BG14MFOR001-3.001-003 „Контрол и изпълнение“ за Проект № BG14MFOR001-3.001-0035 „Доставка на персонални 60 преносими компютъра, 120 мобилни устройства - таблети - за служители на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури, изпълняващи контролни дейности“. Срокът за изпълнение на договора е от 29.10.2021 г. до 29.10.2023 година. Проектът е на стойност 180 200,00 лева. Една от основните дейности по проекта, съгласно т. 5.3. от Договора, предвижда разходи за екип за организация, управление и изпълнение на проектно предложение. Според т. 8.1. от Договора плащането по заложените в проекта активи и дейности се извършва на база на реално извършените от бенефициента разходи, съгласно одобрените от Формуляра за кандидатстване разходи, след представяне от бенефициента на искане за междинно и окончателно плащане и съпътстващите го документи и след направени административни проверки и проверка на място (в случаите, когато е приложимо). По Проект № BG14MFOR001-3.001-0035 Н. е издал Заповед № РД-444/11.11.2020 г., с която се сформира екип за организация, управление и изпълнение на проектното предложение, като за ръководител на проекта е определил себе си. При извършена от КПКОНПИ справка за родство и семейно положение на Г. Н. не е било установено същият да се намира в роднински връзки с членовете на екипа.

От КПКОНПИ е била изисквана информацията относно изплатени суми на Г. Н. по проект № BG14MFOR001-3.001-0003 и проект № BG14MFOR001-3.001-0035. С писмо изх. № 37-00-18-1/ 28.07.2022г. от Х. П. - изпълнителен директор на ИАРА, са предоставени доказателства - платежно нареждане за сумата 7 620.48лв., изплатена на Г. Н. по проект № BG14MFOR001-3.001-0003. В същото писмо е посочено, че по отношение на проект № BG14MFOR001-3.001-0035 няма извършени плащания към екипа за управление, тъй като от същия не са били съставяни констативни протоколи за извършена и приета работа. С писмо изх. № ЦУ-01-8531#2/05.08.2022 г. от КПКОНПИ са изисквани, съотв. представени от Инспектората към Министерство на земеделието два броя справки за полученото от Г. Н., в качеството му на изпълнителен директор на ИАРА, възнаграждение за месеците от януари до декември 2019 г. вкл., както и за месец ноември 2020 година.

За образуването производство Г. Н. е уведомен с писмо изх. №ЦУ-01-8531#4/30.08.2022г. и писмо изх. № ЦУ-01-8531#5/30.08.2022г. като на основание чл. 72, ал. 5 от ЗПКОНПИ във вр. с чл. 45 от АПК, Н. е поканен на 14.09.2022г. от 10.00 часа да се яви лично в качеството му на лице, срещу което има постъпил сигнал за нарушение на ЗПКОНПИ, за изслушване по образуването в КПКОНПИ производство рег. № ЦУ 01/С-34/11.01.2022 г. Със същите писма на Г. Н. са указани правата му по чл. 72, ал. 6 и ал.7 от ЗПКОНПИ и последиците от неявяването на лицето без уважителни причини на изслушването и респ. от непредставянето на писмени възражения и обяснения. Поради обективна пречка участие в международна научна конференция в периода 14-16.09.2022г. изслушването на Н. е отложено за 21.09.2022г. На 21.09.2022 г. Н. се е запознал с всички материали, съдържащи се в административната преписка, за което е подписал декларация. Видно от приетия като доказателство по делото Протокол № 1078/21.09.2022г. от редовно заседание на Комисията, на определената дата - 21.09.2022г., е било проведено изслушване при което изслушване след докладване на сигнала е била предоставена възможност на Н. и неговия пълномощник адв. Димитров, да изразят становище във връзка с изнесеното в сигнала. С допълнително писмено становище вх. № ЦУ-01-8531#10/28.09.2022 г. жалбоподателят, чрез адв. Димитров, е изложил подробни съображения за липса на конфликт на интереси при осъществяването от него дейност в качеството му на ръководител на проект.

В оспореното пред първоинстанционния съд решение на КПКОНПИ е прието, че Г. Я. Н., в качеството на изпълнителен директор на ИАРА за периода от 09.03.2017г. до 24.01.2022г. и съотв. лице, заемащо висша публична длъжност по см. на чл.6, ал.1, т.18 от ЗПКОНПИ, е извършил три нарушения : 1. упражнил е свои правомощия по служба в рамките на заеманата от него висша публична длъжност, като е подписал 12 броя Констативни протоколи /КП/ за приемане на извършената от него работа по проект № BG14MFOR001-3.001-0003, съответно изплащане на възнаграждение, за всеки от месеците от януари до декември 2019г. включително; 2. поставил е резолюция „за изпълнение“ на 10.01.2020 г. на Доклад с вх. № Z-351/10.01.2020 г. на ИАРА, е упражнил свое правомощие по служба във връзка със заеманата от него висша публична длъжност; 3. подписал е Заповед № РД-444/11.11.2020 г., в качеството му на изпълнителен директор на ИАРА и лице, заемащо висша публична длъжност по см. на чл.6, ал.1, т.18 ЗПКОНПИ, с която сформира екип за организация, управление и изпълнение на проектното предложение по Проект № BG14MFOR001-3.001-0035 и определя себе си за ръководител на проекта.

По делото е разпитан като свидетел С. К. К. - директор на Дирекция „Морско дело и рибарство“ към министерство на земеделието.

Първоинстанционният съд е приел, че оспореното пред него Решение № РС-34-22-097/06.10.2022 г. на КПКОНПИ е прието от материално компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма, съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 74, ал. 2 от ЗПКОНПИ и по чл. 59, ал. 2 от АПК, като не се констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при образуването и провеждането на административното производство по чл. 71 и сл. от ЗПКОНПИ.

При извършената преценка за съответствието на оспореното решение на КПКОНПИ с материалния закон, съдът не е споделил извода на Комисията, че констативните протоколи са били подписани от Н. в качеството му на изпълнителен директор на ИАРА, а не като ръководител на екипа за организация, управление и изпълнение на проектното предложение, съобразно издадената Заповед №РД-3/08.01.2018г.. Посочено е, че в представеното по

преписката Указание за регламентиране и отчитане на възнагражденията на екипите за изпълнение на проекти по ПМДР 2014-2020 г., с което са конкретизирани и детайлизирани разпоредбите на ПМС № 189/2016г., не е предвидена възможност работата на ръководителя на проекта да се отчита и съотв. приема от друго лице, различно от определеното за ръководител на екипа, отговорен за организацията и изпълнението на проекта. Съдът е преценил, че от съдържанието на съставените констативни протоколи не може да се достигне до заключението, което е направила Комисията, че същите са подписани за „приел“ от Н. именно в качеството му на лице, представляващо бенефициента /т.е. като изпълнителен директор на ИАРА/. Нито в текстовата част на протоколите, нито на мястото, където е положен подписа, фигурира означение на длъжността, която Н. е заемал към датите на тяхното съставяне, с оглед което първата инстанция приема, че КП са били съставени и приети от Н. единствено в качеството му на ръководител по проекта. Според съда извършените от Н. действия не могат да бъдат квалифицирани като изпълнение на функциите, произтичащи от заеманата от него през този период висша публична длъжност. Съдът е приел, че липсва първия нормативно изискуем елемент по чл. 52 ЗПКОНПИ деянито да е извършено при осъществяване на властнически правомощия във връзка със заеманата от лицето висша публична длъжност, което изключва наличието на конфликт на интереси в конкретния случай, поради което е незаконосъобразен и извода за допуснато нарушение на чл.58, ал.1, предл. трето от ЗПКОНПИ, като съответно липсва основание за налагане на глоба по чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ и за прилагане на санкционните последици по чл. 81 от с.з.

По отношение на поставянето от Н. на резолюция „за изпълнение“ на 10.01.2020г. на Доклад с вх. № Z-351/10.01.2020 г. по описа на ИАРА, изготвен от експерт, отговорен за финансовото и счетоводно отчитане и обслужване на Проект № BG14MFOR001-3.001-0003, Административен съд – Стара Загора е счел, че Н. без съмнение е упражнил правомощие като изпълнителен директор на ИАРА, доколкото направеното от него волеизявление по същността си представлява разрешение за разходване на средствата по проекта. По аргумент от разпоредбата на чл.11, ал. 2 от Закона за публичните финанси именно изпълнителния директор на ИАРА, която е бенефициент по сключения административен договор № МДР-ИП-01-81/16.07.2018 г. за предоставяне на БФП по ПМДР 2014-2020 г., е компетентен да се разпорежда с постъпилите по проекта средства от ЕС, в т.ч. и за извършени непреки разходи за организация и управление на проекта. Съдът е счел, че поставената от Н. резолюция върху доклада има характеристиките на акт по см. на чл. 58, ал.1 от ЗПКОНПИ, издаден от лице, заемащо висша публична длъжност. Според съда налице е и следващият елемент от фактическия състав на твърдяното нарушение по чл. 58, ал 1, предл. трето ЗПКОНПИ - актът да е приет в частен интерес. Не се оспорва от жалбоподателя, а и от съдържанието на самия доклад е видно, че неговото приемане е основание за начисляването и изплащането на възнаграждение на екипа за организация, управление и изпълнение по проект № BG14MFOR001-3.001-0003, в т.ч. и на неговия ръководител, за извършената работа в периода 08.01.2018г. до 31.12.2018г. Именно това обстоятелство обуславя и наличието на частен интерес за Н. като лице, заемащо висша публична длъжност - възможност да реализира материална облага от получаването на средства за участие в проекта /като негов ръководител/, както и нематериална облага под формата на помощ и подкрепа лично за себе си. Съдът е преценил като ирелевантни са наведените от жалбоподателя доводи, че действията му са били напълно правомерни. Обстоятелствата дали от екипа са били спазени правилата за изпълнение на проекта по програмата и съотв. дали същият е завършил успешно, респ. са били налице условията за изплащане на възнаграждения за дейността по неговото изпълнение и управление, са въпроси, които ЗПКОНПИ не регулира като правно значими факти. Предвид посочените обстоятелства съдът е приел, че обжалваното решение, в частта в която е установен конфликт на интереси по отношение на Г. Я. Н. за това деяние, представляващо нарушение на забраната по чл.58, изр. първо, предл. трето от ЗПКОНПИ, се явява законосъобразно, поради което правилно са приложени санкционните последици на разпоредбата на чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ и на основание чл. 171 от ЗПКОНПИ е наложена глоба в размер на 5000 лв. Незаконосъобразно обаче с решение е разпоредено отнемане в полза на държавата на сума в размер на 8467, 20 лв., представляваща материална облага, реализирана от деянието, породило конфликт на интереси. В мотивната част на решението е посочено, че материалната облага в размер на 8 467, 20 лв. е определена като сбор от часовите ставки по констативни протоколи от 2018 г. за приемане работата на Н. като ръководител на проекта, но няма описани фактически установявания, нито дори твърдения, както и липсват доказателства, че сумата е изплатена на Н..

По отношение на подписването на Заповед № РД-444/11.11.2020 г. с която е сформирал екип за организация, управление и изпълнение на проектното предложение по Проект № BG14MFOR001-3.1-0035 и е определил себе си за ръководител на проекта, Г. Н., в качеството му на лице, заемащо висша публична длъжност, е упражнил правомощията си по служба в негов частен интерес, с което са осъществява състава на нарушението по чл. 58, изр. първо, предл. четвърто от ЗПКОНПИ. Предвид цитираните в мотивите на решението разпоредби на чл.21, ал.4 от Закона за държавния служител, чл.10 от ПМС № 189/ 28.07.2016г., чл. 49, ал. 3 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /сега Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление/ и чл.5, т.16 от Устройствения правилник на ИАРА съдът е достигнал до извод, че в кръга на служебните задължения на изпълнителния директор на ИАРА е да издава актове от вида на процесния, поради което се установява съществуването на първата предпоставка, регламентирана в чл.52 ЗПКОНПИ за възникване на конфликт на интереси. Именно заемането на висшата публична длъжност е обстоятелството, което е позволило на Н. да създаде за себе си привилегията да бъде ръководител на проект № BG14MFOR001-3.001-0035, по който да получи заплащане, чрез издаване на акт в упражняване на компетентностите, произтичащи от длъжността му. Поради това напълно се споделя направения от ЗПКОНПИ извод за наличие на частен интерес, независимо че в случая е установена липсата на предприети последващи действия в изпълнение на издадената заповед за сформирание на екип, вкл. и изплащане на

възнаграждения. Частният интерес се изразява в нематериална облага - помощ и подкрепа лично за себе си, доколкото по силата на заеманата длъжност жалбоподателят е разполагал с възможността и се е самоопределил за ръководител по проекта, като е създал и възможност за получаване на доход в пари, без значение че материалната облага не е била реализирана. Законът не поставя изискване облагата да е постигната. Достатъчно е частният интерес да съществува като възможност, която мотивира лицето да действа, упражнявайки правомощията си. Според съда несъстоятелни са доводите на жалбоподателя, че липсва специфичната цел, мотив и насоченост на конфликта на интереси, доколкото в конкретния случай необходимостта от осъществяване на завишен контрол по проекта е наложила определянето на Н. за ръководител на екипа. Целесъобразността на едно такова решение не може да предотврати възникването на съмнение, че лицето е изпълнило обективно и безпристрастно правомощията и задълженията си по служба, а не е издало акт в частен интерес /за определяне на себе си като ръководител на проекта с цел осигуряване на възможност за реализиране на доход в пари/.

Решението на Административен съд - Стара Загора е валидно, допустимо и правилно.

При преценката за законосъобразност на обжалвания административен акт, съдът надлежно е извършил контрола по чл. 168, ал. 1 АПК и на основанията, посочени в чл. 146 АПК. Правилно съдът е приел, че решението е издадено от компетентен орган - КПКОНПИ. Актът е постановен в съответствие с изискването за форма по 74, ал. 1 ЗПКОНПИ, като съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 74, ал. 2 и ал. 3 ЗПКОНПИ. Налице са кворум и мнозинство и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Неоснователни са касационните доводи на Г. Я. Н. за неправилност на решението на административния съд, в обжалваните от него части поради наличие на касационните основания по чл. 209, т. 3, предл. първо и предл. трето АПК.

Първоинстанционният съд е изложил собствени фактически и правни изводи, с които мотивира наличието на конфликт на интереси по смисъла на закона. Подробно, за всяко едно от двете деяния, които представляват нарушения съответно по чл. 58, изр. първо, предложение трето и по предложение четвърто от ЗПКОНПИ (отм.), е аргументирал констатациите си за съществуващ частен интерес за лицето, заемащо висша публична длъжност, по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 18 ЗПКОНПИ (отм.), който интерес може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба.

С решението, в частта, срещу която съдът е отхвърлил подадената жалба, КПКОНПИ е установила конфликт на интереси по отношение на Г. Я. Н., поради това, че като изпълнителен директор на ИАРА за периода от 09.03.2017 г. до 24.01.2022 г. и в това му качество лице, заемащо висша публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 18 от ЗПКОНПИ, е поставил резолюция „за изпълнение“ на 10.01.2020 г. на Доклад с вх. № Z-351/10.01.2020 г. на ИАРА, в свой частен интерес, в нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. първо, предл. трето от ЗПКОНПИ. Също така Комисията е установила конфликт на интереси по отношение на Г. Я. Н. и поради това, че като изпълнителен директор на ИАРА за периода от 09.03.2017 г. до 24.01.2022 г. и в това му качество лице, заемащо висша публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 18 от ЗПКОНПИ, във връзка с това, че е подписал Заповед № РД-444/11.11.2020 г. на ИАРА, в свой частен интерес, в нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. първо, предл. четвърто от ЗПКОНПИ. Неоснователни са изложените в касационната жалба на Г. Н. аргументи за неправилност на решението на административния съд поради нарушение на материалния закон. Обоснован е изводът на първоинстанционния съд, че оспореният административен акт е издаден в съответствие с материалния закон. Тезата, застъпена в касационната жалба на Г. Н., че не е налице конфликт на интереси поради недоказаност на елемент на правопораждащия фактически състав, а именно доказан частен интерес, предвид липсата на облага, както и на възможността той да повлияе върху правомощията или на служебните задължения на лицето, е необоснована.

Съгласно разпоредбата на чл. 52 от ЗПКОНПИ, конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо висша публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Анализът на тази разпоредба води до извода, че конфликтът на интереси по смисъла на чл. 52 от ЗПКОНПИ изисква кумулативното наличие на три материалноправни предпоставки, а именно: 1. лице, което заема висша публична длъжност по см. на чл. 6 от ЗПКОНПИ; 2. частен интерес на това лице по смисъла на чл. 53, във вр. с чл. 54 от ЗПКОНПИ и 3. възможност този частен интерес да повлияе на безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията на лицето, заемащо висша публична длъжност, или на задължението му по служба. Разпоредбата на чл. 53 от ЗПКОНПИ определя, че частен интерес е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо висша публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение. Облагата, съобразно чл. 54 ЗПКОНПИ, представлява всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.

На основание разпоредбата на чл. 58 от ЗПКОНПИ (отм.) лице, заемащо висша публична длъжност, няма право да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес. Такова лице няма право да сключва договори или да извършва други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба.

По делото е безспорно, че Г. Я. Н. е лице, което заема публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 18 от ЗПКОНПИ(отм.). Спорно по делото е наличието на частен интерес за лицето, заемащо висша публична длъжност, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба.

КПКОНПИ е приела, че Г. Н. в качеството си на изпълнителен директор на ИАРА е поставил резолюция „за изпълнение“ на 10.01.2020 г. на Доклад с вх. № Z-351/10.01.2020 г. по описа на ИАРА, като е извършил нарушение по чл. 58, изр. първо, предл. трето ЗПКОНПИ (отм.). От данните по делото първостепенният съд е извел аргументиран правен извод, че с поставянето на резолюцията за Г. Н. като изп. директор на ИАРА и в това му качество лице, заемащо висша публична длъжност, е налице нематериална облага под формата на помощ и подкрепа лично за себе си и възможност за реализиране на материална облага от получаването на средства за участие в проекта. Резолюцията е подписана и с посочване на заеманата длъжност изпълнителен директор на ИАРА. Същата съдържа разпореждане на Н. като директор на ИАРА за предприемане на действия по начисляването и изплащането на възнаграждение на екипа за организация, управление и изпълнение на проект № BG14MFOR001-3.001-0003 за извършената работа в периода 08.01.2018г. до 31.12.2018г. включително на ръководителя на проекта, какъвто през посочения период е Г. Н.. С поставянето на резолюцията е налице позитивен правен ефект за жалбоподателя Г. Н.. Направеното чрез поставената резолюция изявление и неговите правни последици обосновават извод за наличието на частен интерес за Г. Н., поради което наведените от него възражения за липса на такъв са неоснователни. Въпреки липсата на релевираны оплаквания от жалбоподателя Н., както и на формирани от съда изводи в тази насока, настоящият касационен състав счита, че е дискуссионно доколко поставянето на резолюцията върху изготвения доклад следва да бъде съотнесено към хипотезата на чл. 58, изр. първо, предложение трето от ЗПКОНПИ (отм.), доколкото същата предполага участие на лицето във финализирането на определен акт в колективен орган. Независимо от посоченото допуснатата неточност от страна на органа не е довела до нарушение на материалния закон, тъй като от една страна следва да бъде споделен изводът на съда, че извършените от Н. действия се субсумират в понятието „акт“ по смисъла на чл. 58, изречение първо от ЗПКОНПИ, а от друга страна следва да бъде взета предвид идентичността на правните последици, породени от трите форми на изпълнителното деяние по предл. трето, четвърто и пето.

Правилно първоинстанционният съд е приел за ирелевантни доводите на Н., че предприетите от него действия са правомерни, тъй като екипа по проекта и той като негов ръководител са изпълнили задълженията си коректно и добросъвестно. В допълнение следва да бъде посочено, че съдебната практика във връзка с конфликта на интереси вече е посочила, че в хипотезата на чл. 58 ЗПКОНПИ наличието на материалноправните предпоставки за действията на лицето, заемащо висша публична длъжност, е ирелевантен факт. Законът не изисква правомощията да са упражнени в нарушение на материалноправните предпоставки за тяхното прилагане. Законът установява неправомерния характер на упражняването на правомощията поради неправомерната цел, с която са упражнени - придобиването на облага в частен интерес, а не поради нарушение на материалноправните предпоставки за тяхното упражняване. С оглед на това конфликт на интереси е налице и тогава, когато лицето, заемащо публична длъжност, е упражнило правомощията си в съответствие с материалноправните предпоставки за тяхното прилагане, но това е станало в негов частен интерес /решение № 4073 от 20.03.2019 г. по адм. д. № 14725/2017 г., VII отд. на ВАС, решение № 9604 от 29.08.2016 г. по адм. д. № 13944/2015 г., VII отд. на ВАС, решение № 12197 от 11.11.2016 г. по адм. д. № 12638/2015 г., VII отд. на ВАС/.

По отношение на другото извършено от Н. деяние, изразяващо се в подписването на Заповед № РД-444/11.11.2020 г., с която е определил екип за организация, управление и изпълнение на проектното предложение по Проект № BG14MFOR001-3.001-0035 и е определил себе си за ръководител на екипа, правилно е прието, че Н. е реализирал нематериална облага по смисъла на чл. 54 ЗПКОНПИ (отм.), която се състои в това, че той е получил помощ и подкрепа за себе си да бъде определен за ръководител на проекта и да получава допълнително възнаграждение от бюджета на проекта. Поведението на Н. попада в посочената хипотеза на чл. 58, изр. първо, предл. четвърто от ЗПКОНПИ(отм.) на издаване на акт в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба. В конкретната хипотеза наличието на частен интерес е доказано главно и пълно от административния орган, който носи доказателствената тежест в процеса. Приетите за установени фактически обстоятелства, които са били релевантни за правния спор и са изпълвали състава на посоченото в решението на КПКОНПИ нарушение, правилно са били съотнесени към фактическия състав на чл. 58, изр. първо, предложение четвърто от ЗПКОНПИ (отм.). Видно от мотивите на първоинстанционното съдебно решение, административният съд правилно е преценил, че е налице конфликт на интереси при издаването на Заповед № РД-444/11.11.2020 г., с която Н. е определил екип за организация, управление и изпълнение на проектното предложение по Проект № BG14MFOR001-3.001-0035, като е определил себе си за ръководител на екипа за управление на финансирания с европейски средства проект. Обстоятелството, че не е реализирана материална облага е неотносимо към преценката за наличието или липсата на конфликт на интереси. Константната практика на ВАС е приела, че облагата по смисъла на чл. 54 от ЗПКОНПИ (отм.) може да не е настъпила, постигната или реализирана, а да бъде само възможна /така решение № 9196 от 09.07.2020 г. по адм. д. № 2275/2020 г., VI отд., решение № 2952 от 05.03.2021 г. по адм. д. № 12985/2020 г., VI отд., решение № 11169 от 15.11.2023 г. по адм. д. № 3037/2023 г., VI отд., решение № 12786 от 19.12.2023 г. по адм. д. № 3308/2023 г., VI отд. и др./.

С оглед на така изложените съображения, решението на КПКОНПИ, в обжалваните от Г. Н. части, в които съдът е отхвърлил подадената срещу него жалба, е законосъобразно и като е отхвърлил жалбата на Н. срещу него, съдът е постановил правилно решение. В своята практика ВАС е приел, че конфликт на интереси е налице тогава, когато лицето, заемащо висша публична длъжност е упражнило правомощията си в съответствие с

материалноправните предпоставки за тяхното прилагане, но това е станало в негов или на свързано с него лице интерес. Конфликтът на интереси се обективира не в резултата - придобита облага, а във възможността частният интерес да повлияе на обективното и безпристрастно изпълнение на правомощията. В практиката си Върховният административен съд нееднократно при тълкуване на разпоредбите на чл. 52, чл. 53 и чл. 54 от ЗПКОНПИ (отм.) е посочвал, че законодателят не изисква доказване на факта дали в действителност и как упражнените властнически правомощия са повлияни от установения частен интерес. Конфликт на интереси е налице, ако съответният частен интерес на лицето, заемащо висша публична длъжност или на свързаното с него лице, е във връзка с упражняването на неговите властнически правомощия. За съставомерността на деянието по ЗПКОНПИ (отм.) е достатъчно да е налице формално нарушение на посочената разпоредба, водещо до съмнение в начина, по който се осъществяват съответните публични длъжности. Не е необходимо да бъде доказано резултатно деяние с реални негативни последици. Законът не допуска фактически ситуации, в които дадено лице, заемащо висша публична длъжност, би могло да повлияе в частен интерес, като по този начин компрометира публичната длъжност, реда и начина, по който се осъществяват функциите, възложени на съответното учреждение или ведомство. В този смисъл е и константната практика на ВАС, обективирана например в Решение № 115 от 06.01.2016 г. по адм. д. № 1439/2015 г., Решение № 6945 от 23.05.2014 г. по адм. д. № 1791/2014 г., Решение № 17114 от 13.12.2019 г. по адм. д. № 9250/2019 г., Решение № 31 от 03.01.2020 г. по адм. д. № 1419/2019 г., Решение № 5139/22.04.2021 г. по адм. д. № 3005/2021 г. и други.

За жалбоподателят, за който по делото няма спор, че е лице, заемало висша публична длъжност, е приложима забраната по чл. 58, изр. първо от ЗПКОНПИ (отм.) да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове в частен интерес и той е следвало да се отведе от изпълнението на публичните му функции при поставяне на резолюция на доклада и подписването на заповедта, но не е сторил това.

За осъществяване на хипотезите на чл. 58, изр. първо от ЗПКОНПИ е без значение дали лицето, заемащо висша публична длъжност, действа в условията на оперативна самостоятелност или при условията на обвързана компетентност, като достатъчно и необходимо условие е извършването на действията в частна полза да е във връзка с правомощията или задълженията по служба на овластеното лице. В този смисъл са решение № 1445 от 16.02.2022 г. по адм. д. № 9400/2021 г., VI отд., решение № 225 от 12.01.2022 г. по адм. д. № 8380/2021 г., VI отд. на ВАС, решение № 2585 от 24.02.2021 г. по адм. д. № 13462/2020 г., VI отд., решение № 15558 от 25.11.2013 г. по адм. д. № 8592/2013 г., VII отд., решение № 12522 от 23.11.2015 г. по адм. д. № 9954/2014 г., VII отд. на ВАС, и др. Както вече беше посочено, за лицето, заемащо висша публична длъжност, съществува задължението да се отведе от изпълнението на правомощията си за конкретния случай.

Правилно, предвид разпоредбата на чл. 81, ал. 1 и ал. 2 ЗПКОНПИ(отм.), органът е постановил отнемане в полза на държавата на възнаграждението получено от Г. Н., което е породило и конфликт на интереси и е наложил глоба в посочения размер. Правилно решаващият съд е приел, че с оглед липсата на доказателства и дори твърдения от страна на органа за реално изплащане на Н. на сумата в размер на 8467, 20 лв. незаконосъобразно с решението на КПКОНПИ е разпоредено отнемане в полза на държавата на сума, представляваща материална облага, реализирана от деянието, породило конфликт на интереси и представляваща сбор от часовите ставки по констативни протоколи от 2018 г. за приемане работата на Н. като ръководител на проекта.

Неоснователна е и подадената от Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество касационна жалба против първоинстанционното решение, в частта, с която е отменено Решение № РС-34-22-097/06.10.2022г. на КПКОНПИ, в частта, в която отношение на Н. е установен конфликт на интереси, за това, че се е подписал като „приел“ на констативни протоколи, с които приема без възражения извършената от самия себе си работа по Проект № BG14MFOP001-3.001-0003, наложена е глоба и са отнета в полза на държавата получено нетно дневно възнаграждение за месеците от януари до декември 2019 г. вкл., както и сумата, представляваща материална облага, реализирана от деянието, породило конфликт на интереси

Както вече е посочвал Върховния административен съд в своята практика конфликтът на интереси следва да бъде доказан безспорно от административния орган. По отношение на посочения случай, при който Г. Н. е подписал за „приел“ 12 броя констативни протоколи, обосновано съдът е приел, че от съдържанието на приложените по преписката протоколи не може да се достигне до извод, че същите са подписани от него „за приел“ именно в качеството му на изпълнителен директор на ИАРА. В констативните протоколи липсва означение на заеманата от Н. висша публична длъжност или друга текстова част, от която да може да бъде направен извод, че същите се приемат от лицето в качеството му на изп. директор на ИАРА. Видно от съдържанието на т. 2 от обсъденото от съда Указание за регламентиране и отчитане на екипите за изпълнение на проекти по Програма „Морско дело и рибарство“ 2014-2020, регламентиращо изискванията за допустимост при определянето, изплащането и верифицирането на средствата за възнаграждения на лицата, извършващи дейности по изпълнение/управление на проекта, които са служители на бенефициента, за отчитане на разходите е необходимо да бъде представен и подробен отчетен доклад от служителя за извършената работа, който следва да бъде приет от съответния ръководител/отговорен служител. За разлика от т. 3 на Указанията, уреждаща отчитането на разходи по договори с физически лица по ЗЗД, в т. 2 не са разграничени хипотезите на изготвяне и утвърждаване на отчетен доклад от ръководителя на администрацията и от останалите лица по проекта. Предвид изложеното следва да бъде споделен извода, че действията на Г. Н. са в изпълнение на задълженията му като ръководител на проект. Както е посочено в мотивите на оспореното съдебно решение Комисията не оспорва, че съгласно документацията по проекта, членовете на екипа е следвало да отчитат извършената от тях работа пред ръководителя на проекта, чрез изготвените констативни протоколи, а изключение по отношение на самия

ръководител не е предвидено. Упражненият от Н. самоконтрол, принципно недопустим по ЗПКОНПИ, в случая е упражнен от него единствено в качеството му на ръководител на проекта, а не и като лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на закона, поради което не е налице възможност частния интерес да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Предвид изложеното правилен е формираният от първоинстанционния съд извод за липса на конфликт на интереси, с оглед което правилно съдът е отменил решението в тази му част и в частта, с която на лицето е наложена глоба по чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ и са приложени санкционните последици по чл. 81 от ЗПКОНПИ.

Поради неоснователност на релевираните касационни основания, оспореното решение като правилно, следва да бъде оставено в сила. В съответствие с предвиденото в чл. 218, ал. 2 АПК, за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

С оглед изхода на делото разноси не следва да бъдат присъждани.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо АПК, Върховният административен съд, шесто отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 164/19.05.2023 г., постановено по адм. д. № 752/2022 г. на Административен съд - Стара Загора.

Решението е окончателно.

Вярно с оригинала,

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ НИКОЛАЙ ГУНЧЕВ

секретар:

ЧЛЕНОВЕ: /п/ ХАЙГУХИ БОДИКЯН

/п/ СТЕФАН СТАНЧЕВ